

ROTTERDAMSCH COURANT.

DONDERDAG 12 JULIJ.

Buitenland.

Londen den 9 Julij.

De tegen gisteren aankondigde volksdemonstratie heeft niet in Pall-Mall, maar in Hydepark plaats gehad. Na de intrekking der motie van lord Grosvenor en de belofte des ministers Grey dat een onderzoek naar het den vorigen zondag door de politie gehouden gedrag ingesteld zou worden, was alle voorwendsel tot zoodanige manifestatie verdwenen. Desniettegenstaande verzamelde zich eene vrij talrijke menigte, meestal uit opgeschoten knapen bestaande, in Hydepark, doorliep die buurt en wierp de glazen der voornaamste huizen in. Vooral hadden die van graaf Seston, graaf Marlborough, lady Sommers en den Hannoversehe gezant, graaf von Kietmansse, veel te lijden, maar het allermeest het hôtel des Aartsbisschops van York, waar al de glazen met steenen werden verbrijzeld. De admiraal sir G. Seymour, door deze woeste en doellooze handelingen verontwaardigd, bestrafte een der oproerlingen op gevoelige wijze, maar werd met steenen gekwetst. De eigene rijtuigen, omnibussen en paarden onder den man werden hevig nageschreeuwd. Lord Palmerston, de eerste minister, vertoonde zich te paard in Grosvenorplace, meende, op het hooren van die kreten, dat het volk hem toejuichte, en groette de menigte, die hem echter weldra deed inzien dat zij geen ander oogmerk had dan zijn paard te doen schrikken. Niet dan met moeite ontweek zijn Lordschap het gevaar, en zijn bediende werd zelfs gedwongen af te stijgen. De politie is onder dit alles kalm gebleven en bepaalde zich, voorzeker volgens ontvangen last, tot eene bloot lijdelijke houding.

Londen den 10 Julij.

H. M. en prins Albert, door den Koning der Belgen en diens Kinderen vergezeld, legden zaterdag een bezoek aan het kristallen paleis van Sydenham af. Heden namiddag vertrekt H. M. met hare Vorstelijke Gasten naar Osborne, op het eiland Wight.

De Koningin heeft de door de bewindhebbers der O. I. Compagnie gedane benoeming van den burggraaf Cannings tot gouverneur-generaal van Engelsch Indië met hare goedkeuring bekrachtigd.

In een laatstleden zaterdag door H. M. op het paleis van Buckingham gehouden kapittel der militaire Bathorde ontvingen de vice-admiraal Deans Dundas, de luitenants-generaal Hertog van Cambridge en sir de Laey Evans en de generaals sir H. Dalrymple Ross en sir J. Macdonnell het grootkruis der orde, terwijl ook in de lagere graden daarvan talrijke decoraties werden verleend.

Lord Westmoreland, Hr. Ms. gezant te Weenen, is alhier aangekomen en door de Koningin in een bijzonder gehoor ontvangen.

In de voortgezette zitting van het Lagerhuis van gisteren vroeg de heer Liddell wie de schade vergoeden zou die den vorigen dag, bij de onregeldheden in Hydepark en elders, veroorzaakt is, waarop de Minister Grey antwoordde dat dit de zaak van het Uitvoerend Bewind was, weshalve hij zich daarover hier niet wilde uitlaten. Nu vroeg sir J. Pakington of het op last van genoemden Minister van binnenlandsche zaken was dat dien dag geene buitengewone dienst der politie in werking is geweest, terwijl het volk de glazen verbrijzelde en meerdere onregeldheden pleegde, en de Minister antwoordde geene bevelen van dien aard te hebben gegeven. De troebelen waren in eene wijk ontstaan waar men niets van dien aard verwachtte, en alles was binnen een kwartier niks afgevoerd. Zoodra het volk in Belgrave Square feitelijkheden pleegde is de politie op de been geroepen, maar kwam te laat. Een vriend des Ministers had een der plundersaars gearresteerd, en het zou wenschelijk geweest zijn dat die omstanders desgelijks gedaan hadden. Toen nog andere leden vragen te dezen aanzien deden voegde sir G. Grey bij het door hem gezegde nog dat de Regering, voor het geval dat soortgelijke onregeldheden zich zondag mogten hernieuwen, alle mogelijke voorzorgen nemen zou, maar tevens op den bijstand der goedgezinde ingezetenen rekende. — De heer Peel heeft in deze zitting, in antwoord op eene vraag van den heer Crawford, medegedeeld dat Rusland eene uitwisseling van krijgsgeschiedenis heeft voorgelagen, en dat de grondslagen dier uitwisseling aan eene te Parijs gevestigde commissie zijn onderworpen.

Eene commissie, bestaande uit lord Montague en de heeren Hubbard en Norman, is, zegt men, door de Regering belast met het uitbrengen van een rapport over de toepassing van het tiendeel stelsel op de Engelsche munten.

Gisteren morgen is het door den gemeenteraad van Londen verordend metalen standbeeld van sir R. Peel, hetwelk eene hoogte van elf Engelsche voeten heeft, op zijn steenen voetstuk in het westelinde van Cheapside geplaatst.

Uit de nadere berichten der dagbladen wegens de verregaande onregeldheden welke eergisteren in Hydepark en de nabij gelegene buurten plaats grepen blijkt onder anderen nog het volgende: de rustverstoorders waren grootendeels knapen tusschen de 12 en 18 jaren oud en een deel andere gemeene kerels. Het oproer begon, even als vroeger, met het nageschreeuwen van hen die in de

rijtuigen zaten: „gaat naar de kerk!“, het doen schrikken van de paarden en het beletten van sommige rijtuigen om het Park te bereiken. Toen waren, volgens ooggetuigen, naauwelijks zes politiebeambten aldaar aanwezig. Het graauw, niet voldaan met Hydepark geheel bezet en al de rijtuigen van daar verjaagd te hebben, verspreidde zich nu ook door Halkingstreet en Belgrave-square, smet daar de rijtuigen met steenen en vuil, beledigde de dames, die daar met kinderen wandelden, grovelijk, en richtte eene hagelbui van steenen naar de balkons van welke men het tot orde vermaande. Daarop ving ook in Wiltonstreet het inwerpen der glazen aan, waarvan naauwelijks een enkel huis vrij bleef. Toen dit vernielingswerk ook in Eatonsquare werd voortgezet was het dat de admiraal Seymour zich op straat begaf om het volk te bestraffen, maar zoo hevig met steenen geworpen werd dat men hem, met vier bloedende wonden aan het hoofd, in huis moest dragen, terwijl zijne bedienden den raad der omstanders niet durfden volgen om voor hunnen meester partij te trekken. De welgezinden trachtten nu aan de politie-bureaux bijstand te verwerven, maar verkregen niet zonder moeite een inspecteur en vijf man. Later kwamen nog wel meer konstabels op de been en namen eenige oproermakers in hechtenis, maar niet voor dat het vandalismus reeds bijna had uitgewoed.

Wederom is een honderdtal hier te Lande verblijf houdende Poolse uitgewekenen, onder de bevelen van hunnen landgenoot kapitein Ordon, naar de Krim vertrokken, om zich daar bij het korps Turksche kozakken te voegen, waarover de pool Czajkowski, nu Saadyk-pacha, het bevel voert.

De voorbereidselen voor eene nieuwe expeditie naar de zuidelijke kusten van Rusland worden in de Engelsche havens ijverig voortgezet. Eene flotille, uit 95 sloepen en branders bestaande, ieder van welke slechts met één kanon bewapend is, ligt gereed om zee te kiezen. Deze vaartuigen, het grootste van welke niet meer dan drie Engelsche voeten diepgang heeft, zal zelfs de ondiepste kreken der Vuile Zee kunnen binnenvaren, om alle gemeenschap tusschen het Russisch Vasteland en het Schiereiland af te snijden.

Lord Panmure heeft het laatste rapport van lord Raglan, den 26 juni en dus twee dagen vóór diens overlijden afgezonden, openbaar gemaakt. Het zegt dat de cholera-gevallen wederom toenamen. Uit bij dat rapport gevoegde naamstaten, welke drie kolommen van den Times beslaan, blijkt dat in den strijd op 18 juni van het Engelsche leger 21 officieren, 18 onderofficieren, 1 tamboer en 211 soldaten zijn gesneuveld, terwijl het getal der gekwetsten uit 70 officieren, 82 onderofficieren, 8 tamboers en 1040 soldaten bestaat, zoodat, eenige vermisten daarbij gerekend, is het geheel 1473 militairen buiten gevecht zijn gesteld.

Men zegt dat aan Meijrbeer, tot viering van zijn bezoek in deze hoofdstad, een groot muzikaal feest gegeven zal worden, waartoe vele voornamste toonkunstenaars en liefhebbers hunne medewerking hebben beloofd. Die groote componist had e eer laatstleden zaterdag bij lord Russell, op diens landhuis te Richmond, ter maaltijd genoodigd te worden.

In een hier ontvangen brief uit Berlijn wordt gezegd hoe men zich te Petersburg sterk over den gezondheids-toestand van keizer Alexander II verontrust, naardien zich ernstige kenteekenen van teringziekte bij hem vertoond zouden hebben.

De Atlantic, van New-York te Liverpool gearriveerd, heeft berichten tot 2 juni overgebracht. De heer C. H. Hanly, consul van Engeland te New-York, is in verzekerde bewaring genomen, als wegens het aanwerven van soldaten voor het leger in de Krim aangeklaagd, maar onder borgtocht van 1000 dollars weder op vrije voeten gesteld. — De Wetevende Vergadering te New-Hampshire zal zich met eene wet op de persoonlijke vrijheid bezig houden, welke met de in Massachusetts aangenomen wet overeenstemt en strekken moet om de wetgeving op de weggelopen slaven tegen te werken. — Te Albany is eene openbare vergadering gehouden, in welke voorstellen tegen de slavenwet aangenomen zijn. — Uit California luiden de berichten, ook ten opzichte der goudwinning en alle takken der nijverheid, zeer gunstig. Bij de verkiezingen voor den gemeenteraad te San Francisco, hebben de Know-nothing en nederlaag geleden en heeft de democratische partij de ege behaald.

Een New-Yorksch dagblad laat zich volgenderwijze uit over een geschil, hetwelk tusschen de Vereenigde Staten en Frankrijk ontstaan zou zijn:

„Onze berigtgever te Washington meldt ons dat bij het Staatsdepartement gewichtige dépêches van den heer Mason ontvangen zijn. Het blijkt dat deze onze Minister te Parijs ernstige verzoeken heeft ingediend tegen de handel- en zienwijze der Fransche Regering ten opzichte van de regten der onzijdig in de Baltische Zee. De heer Mason zou den Fransen Minister van Buitenlandsche Zaken ook ophellingen gevraagd hebben wegens de handelingen van den Franschen Consul te San Francisco, den heer Dillon. Onze correspondent voegt daarbij hoe die dépêches in president Pierce zoodanig in toorn hadden doen ontstaan dat hij onverwijld Frankrijk den oorlog verklaren wil, maar dat de heer Marcy een uitstel van acht dagen verworven heeft, in de hoop op meer vredelievende tijden uit Parijs.

In een nader schrijven zegt onze correspondent dat de tusschen onzen Minister te Parijs en graaf Walewski gevoerde briefwisseling hoofdzakelijk het geschil betrof dat tusschen Frankrijk en de Vereenigde Staten ten gevolge der arrestatie van den heer Dillon ontstaan is. De minister Walewski schijnt er op aan te dringen dat de aanvankelijk door zijne Regering gevorderde genoegdoening ingewilligd worde, namelijk dat de vlag des Consuls met een salvo van honderd kanonschoten wordt begroet. De President, de generaal Davis en andere leden van het bewind verzetten zich tegen deze inwilliging, maar de heer Marcy verlangt dat zij geschiede. Reeds zijn in den boezem des Kabinetts verscheiden onstuimige beraadslagingen hierover gevoerd, maar als de Minister van Staat volhoudt is het waarschijnlijk dat de heer Pierce, volgens zijne gewoonte, eindigen zal met toe te geven.

De stoomboot Solent heeft de brievenmalen van Rio Janeiro tot 14 en van Buenos Ayres tot 2 juni overgebracht. Uit laatstgenoemd Land zijn de berichten niet geruststellende, naardien de opstanden in de ongelukkige Republieken van de Plata geenszins gedempt zijn. Men dacht dat de invallen der Indianen door de partij van Rosas aangevoerd werden. De daar te Lande gewestigde vreemdelingen waren zeer beducht voor de veiligheid hunner eigendommen. — Het geschil tusschen Brazilië en Paraguay was voor het oogenblik vereffend, naardien de President dier Republiek de gevorderde genoegdoening verschaft heeft. Maar de bevelhebber van het Braziliaansch eskader is ontlagen, omdat hij de hem door zijne Regering gegevene bevelen niet getrouw had opgevolgd.

Volgens schrijven uit San Francisco aan den Times, maakten de Engelsche en Fransche eskaders zich in het begin van juni gereed tot den aanval op eene sterke vesting, die door de Russen aan de monding van de Amur gebouwd is.

Van de Klap de Goede Hoop zijn berichten tot 10 mei ontvangen; die Volkplanting was rustig en het Parlement hield zich met maatregelen van plaatselijke verbetering bezig.

PARIS den 10 Julij.

De Senaat heeft gisteren met eenparige stemmen verklaard, zich niet te verzetten tegen de uitvaardiging van de wetten nopens de leening van 750 millioenen en omtrent de ligting van 140,000 man.

Deze wetten zullen dus weldra worden uitgevaardigd, wanneer de onzekerheid zal ophouden omtrent het tijdstip der uitgifte van de nieuwe leening.

De commissie uit het Wetgevend Ligchaam, belast met het opmaken van het verslag over de voordragt betrekkelijk de nieuwe belastingen, is nog niet met haren arbeid gereed en men meent zelfs dat zij haar verslag eerst donderdag aanstaande zal uitbrengen, waarna dan vrijdag of zaterdag de beraadslagingen zouden plaats grijpen; vele amendementen zijn op deze voordragt voorgesteld, waarover de commissarissen der Regering heden zullen worden gehoord; de noodzakelijkheid, om de schatkist nieuwe inkomsten te verschaffen, wordt door geen der leden van het Wetgevend Ligchaam betwist, doch er bestaat groot verschil van gevoelen over de middelen, welke zullen worden aangewend om in de behoeften te voorzien.

Uit officiële ministeriële stukken blijkt, dat 12,005 manschappen van het leger in het Oosten gedurende de dertien laatst verloopen maanden op het slagveld en in de ambulances of de hospitalen aan cholera en andere ziekten zijn overleden.

De opgaven in deze stukken vervat loopen tot den 1 juni, zoodat daarin niet begrepen zijn de sterfgevallen welke hebben plaats gehad ten gevolge der laatste vechten in den loop dier maand en welke op 3500 kunnen worden geschat.

Zulke mededeelende, laat het Regeringsblad daarop volgen: „Deze vermisten zijn voortdurend aanwezig en moeten diepen rouw verwekken; doch zij bereiken op verre na het ontzettende cijfer niet, dat dwaling of kwaadwilligheid getracht heeft bij het publiek geloof te doen vinden. Uit hoofde van die overdrifving, was het eene pligt voor de Regering om de waarheid te herstellen, welke al reeds te pijnlijk is.”

Het Regeringsblad deelt heden morgen een telegrafisch bericht van den generaal Palluier mede, gedagteekend den 8 dezer des avonds. In die dépêche wordt vermeld, dat de werkzaamheden aan de zijde van de Carénage goed vorderen in weerwil van het zeer levendige vuur des vijands.

De Revue Contemporaine en de Revue de Paris, welke tot nu toe uitsluitend gewijd waren aan geschiedenis en letterkunde, zullen van nu af aan ook staatkundige beschouwingen mededeelen; de eerste zal in den geest der Regering redeneren, terwijl de andere de democratische denkbeelden zal voorstaan.

Terwijl de Fransche en Engelsche Regeringen dagelijks talrijke versterkingen toezenden aan hare legers in het Oosten, heeft ook de Bey van Tunis aan boord van Maltezer en Italiaansche handelsvaartuigen troepen doen inschepen, bestemd tot aanvulling der troepen van de Tunische divisie welke aan de belegerings-operaties deel neemt.

Volgens de berichten uit de Spaansche hoofdstad, wijst de marschall O'Donnell te vergeefs op de ledige

schatkist, op het leger dat geene soldij onrvangt, op de beambten die hun inkomen niet erlangen, op de weduwen en wezen die van onderstand verstoken zijn, de Cortes blijven schier werkeloos of zich bezig houden met allerlei nietige zaken, zonder afdoende maatregelen te nemen; het eenige besluit, dat in de zitting van den 5 dezer werd genomen, was her in overweging nemen met 84 tegen 42 stemmen van een voorstel van den brigadier Ramirez Arcos, waarbij eene voorloopige vrijwillige belasting gedurende de 30 eerste dagen van de uitvaardiging der wet zou worden geheven van de belastingplichtigen die meer dan 500 realen betalen.

In de zitting van den 6 dezer moest het voorstel van den heer Ramirez Arcos in behandeling komen, doch men heeft zich weder met verschillende nietige onderwerpen bezig gehouden en genoemd voorstel buiten discussie gelaten; onder anderen werd door den markies van Tapuerna een hevige aanval gericht tegen het Ministerie en vooral tegen den heer Bruil, ofschoon deze niet minder is dan zijne voorgangers, omdat het hem onmogelijk is geregeld in de uitgaven te voorzien met eene ledige schatkist, welke bovendien geen credit meer heeft.

Den 5 dezer schenen de troebelen te Barcelona tot bedaren te komen; de nationale milizie was op nieuw meester van de stad en van natuurlijke plaatsen gekomen militaire strijdkrachten waren de citadel binnengetrokken; de overheden hadden deze uitkomst verworven door aan de werklieden het recht van vereeniging te verleenen en door hun te beloven dat zij hunne voorpraak zouden zijn bij de fabriekanten en bij de constitutionele magten van den Staat.

De Spaansche dagbladen vermelden dat een Portugeesch regiment infanterie, hetwelk te Elvas in bezetting lag, in den nacht van den 22 juni 11. in opstand is gekomen; deze insubordinatie, welke aan staatkundige oorzaken werd toegeschreven, zou onmiddellijk onderdrukt zijn door de tegenwoordigheid van geest van den bevelhebber van het korps, den kolonel Lacerda.

(Per Telegraaf.)

PARIS den 10 juli.

Men wil weten, dat een telegrafisch bericht is ontvangen van den generaal Pellissier, volgens hetwelk de Russen in den nacht van den 7 op den 8 dezer met aanzienlijke strijdkrachten een uitval hebben gedaan, doch op alle punten spoedig en met kracht teruggeslagen zijn. De uitval was gericht tegen de Groene Mamelon, welke de Franschen den 7 juni 11. hebben bemagtigd, en tegen de werken der Carrières, welke sedert dien zelfden dag door de Engelschen bezet gehouden worden. De vijand beoogde het vernielen of doen staken der werken, welke van die twee plaatsen naar den Malakoff-toren en de Grootte Redan worden voltoerd.

WEENEN den 11 juli.

Het alhier verspreide gerucht, dat een storm op Sebastopol gewaagd, doch afgeslagen was, en dat de generaal Pellissier daarbij gewond werd, heeft zich niet bevestigd.

Binnenland.

's GRAVENHAGE den 10 juli.

Bij besluit van den 7 dezer is benoemd tot griffier bij de arrondissements-regtbank te Rotterdam A. Eickma, subtitut-griffier bij dezelfde regtbank.

— Op vrijdag den 13 dezer zal de gewone audientie van den Minister van Marine geen plaats hebben.

Staten-Generaal.

EERSTE KAMER. — Zitting van dinsdag 10 juli. (Vervolg.)

De Minister van Binnenlandsche Zaken weet zeer goed dat deze wet niet is de wet in art. 191 der Grondwet bedoeld. Zij is alleen eene voorloopige regeling in afwachting der algemeene wet. Z. Exc. beantwoordt twee opmerkingen. In de eerste plaats de bedenking dat de voordragt is ongrondwettig. De Minister ontkent dit. Als er in art. 191 gelezen wordt: „De wet regelt het algemeene en bijzondere bestuur van den waterstaat,” dan wil dit niet zeggen dat dit onderwerp door eene enkele algemeene wet moet geregeld worden. Het wil alleen zeggen, dat deze zaak door de wetgevende magt geregeld moet worden, en het kan dus bij meer dan eene wet geschieden. De Minister gelooft veel eer dat de Grondwet zulk eene enkele algemeene wet niet heeft bedoeld. Ten tweede spreekt Z. Exc. de bewering tegen, dat deze wet ondoelmatig is, omdat zij den prikkel tot het aanbieden der algemeene wet wegneemt. Hij betoogt dat het in het belang van den Staat en der ingelanden noodig is, dat de regeling plaats hebbe. Bovendien wordt, zijns inziens, de indiening der algemeene wet bevordert door de aanneming dezer wet, die daartoe een groote stap voorwaarts zal zijn. De Minister neemt vervolgens de bedenkingen op, tegen de wet zelve nopens de onderscheidene paragrafen in het midden gebragt. Hij ontleedt eerst de drie onderdeelen der voordragt in het algemeen, en komt daarna tot de bedenkingen daarop gemaakt. Zijne Exc. beantwoordt die achtereenvolgens, eerst voor wat betreft de bevoegdheid tot bedreiging van straf en vervolgens de overige onderdeelen, daarbij de aanmerkingen omtrent de artikelen zelve opnemende. Wat de strafwetgevende magt der waterschapsbesturen betreft, antwoordt de Minister dat deze alleen gegeven is aan die polderbesturen die op dit oogenblik de bevoegdheid tot het maken van keuren hebben. Men zeide dat de Grondwet geene strafwetgevende magt aan de waterschapsbesturen heeft opgedragen. De Minister geeft toe, dat dit er niet uitdrukkelijk in staat, maar hij vraagt of uit de niet uitdrukkelijke vermelding afgeleid moet worden, dat die magt niet bestaat. Maar hoe men er ook over denke, en hoeveel daarover voor en tegen kan worden aangevoerd, de provinciale wet heeft de zaak uitgemaakt. Voor het overige treedt Z. Exc. uit den aard der zaak op schier alle punten in een gelijk betoog als ter beantwoording der bezwaren in de andere Kamer geopperd en nader in de memorie van beantwoording op het verslag der Eerste Kamer uiteengezet. Bij de behandeling van het derde onderdeel, zegt de Minister omtrent het ter sprake gebragt punt van het kanaal van Steenenhoek, dat hij daarover niet spreken en ook niet de vraag behandelen zal, in hoe ver die zaak naar aanleiding dezer wet zal worden geregeld. In allen geval geeft deze wet het middel aan de hand tot regeling van een

onderwerp, dat, volgens de erkenning der beide sprekers die er over het woord hebben gevoerd, sedert 28 jaren ongeregeld is gebleven.

De heeren van Eysinga, Lotry, van Nispen van Panneerden, Cremers en van Dam van Isselt beantwoorden den Minister nog, terwijl Z. Exc. ook nog nader het woord voert, waarna de beraadslagingen worden gesloten.

Met 23 tegen 14 stemmen wordt het ontwerp daarop aangenomen; — tegen stemmen de heeren van Swinderen, 't Hooft, Martens van Sevenhoven, van Nispen van Panneerden, van Dam van Isselt, Blankenheym, van Eysinga, van Sasse van Isselt, Cremers, d'Ablain van Glessenburg, van Weel, van Ajlva van Pallandt, Lotry en van Heeckeren van Wassenaer.

Op voorstel van den heer van Rhemen van Rhemenhuizen, wordt met 19 tegen 18 stemmen besloten heden avond ten 8 ure de beraadslagingen aan te vangen over het ontwerp van wet tot afschaffing van den accijns op het gemaal.

De zitting is tot dien tijd gescheiden.

's GRAVENHAGE den 10 juli.

Z. M. heeft den algemeenen secretaris van het gouvernement van Nederl. Indië, gouvernements-commissaris voor de Westersche afdeeling van Borneo, mr. A. Prins, benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw; — bepaald, dat alsnog bij afzonderlijke dagorders, zoo in Oostindië als in Nederland, eervol zal worden vermeld de bij het leger in Oostindië dienende sergeant der infanterie P. Ondaatje, tot belooning van zijn gehouden gedrag bij de expeditie in het Palembangsehe in 1851; — aan P. van Cranenburgh, te Amsterdam, vergunning verleend tot het aannemen der onderscheidingsteekenen van kommandeur der orde van den H. Gregorius den Groote, hem door Z. H. den Paus geschonken; — den heer W. baron Six van Oterleek, op zijn verzoek, eervol ontslagen als majoor kommandant der dienstdoende schutterij te Utrecht; — goedgevonden, dat het personeel der commissie van administratie over de gevangenis te Amsterdam met nog een lid worde vermeerderd, en alzoo tot lid van gemelde commissie van administratie benoemd den heer mr. H. A. Hartogh, officier van justitie bij de arrondissements-regtbank aldaar.

— Z. M. heeft, naar men verneemt, dr. H. Gehle benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, bij gelegenheid van zijne 25jarige evangeliedienst bij de Hollandsche gemeente te Londen.

— Het Staatsblad n.º 48 bevat de wet van den 30sten 11., houdende nadere bepalingen omtrent de kosten der huizen van bewaring.

— Gisteren heeft aan het lokaal van het provinciaal bestuur van Zuidholland de aanbesteding plaats gehad wegens het daarstellen van een gebouw voor de dienst der belastingen te Hellevoetsluis, met de levering van al de daartoe noodige bouwstoffen; welk werk is aangenomen door den heer M. Vermaes te Hellevoetsluis, voor eene som van f 23,900.

— De voorstelling in den Koninklijken Franschen schouwburg alhier zal donderdag den 12 dezer bestaan uit de comédie *Le demi monde*, van A. Dumas.

Staten-Generaal.

EERSTE KAMER. — Avondzitting van dinsdag 10 juli. Aan de orde zijn de beraadslagingen over het ontwerp van wet tot afschaffing van den accijns op het gemaal.

De heer van Rhemen van Remenshuizen herinnert hoe de Regering in 1854 van geene afschaffing van belastingen wilde weten en hoe zij nu zulk een doortastend voorstel doet. Hij schrijft dit toe aan de aandrang der vrijzinnige partij, wier beginselen, bezuiniging en afschaffing van belastingen, hij bestrijdt. Hij noemt het voorstel een waagstuk, en zijne gronden van afkeuring zijn van finantiëlen aard. Zijn stelsel is afschaffing van belastingen, voor zoo ver er rentebesparing is. Ook de buitenlandsche politieke omstandigheden bevestigen hem te meer in de overtuiging van het gewaagde dezer afschaffing. Hij ziet die omstandigheden niet zoo gerust in. Afgescheiden daarvan berwijst hij den zoo sterk afgeschilderden druk van den accijns op het gemaal. Hij is overtuigd, dat de afschaffing weinig verlichting aan de mindere klasse zal aanbrengen. Dit kan veel eer door arbeid bevordert worden en, de thans af te schaffen som tot productieven arbeid aanwendende, zou de mindere klasse er veel meer voordeel van hebben. Hij is tevens van oordeel, dat de accijns verborgen is in den prijs, in dat die alzoo niet voelbaar is voor den consument. De grootste bezwaren tegen het gemaal zijn veel eer gelegen in de formaliteiten en bemoeijingen der ambtenaren, doch hierin kan, ook zonder afschaffing van den accijns, verbetering worden aangebragt. Ook het equivalent is voor hem een nieuw bezwaar, zoo ook de noodzakelijkheid voor de steden om den gemeentelijken accijn op het gemaal af te schaffen. De spreker zal het Ministerie, ja het Vaderland geluk wenschen als het ontwerp verworpen wordt, want hij noemt het eene politieke misgreep.

De heer de Vos van Steenwijk ziet geen kans nieuwe gezichtspunten aan te bieden, maar hij moet toch zijn gevoelen adstrueren, waarom hij tegen het ontwerp is. Zijne bezwaren komen daarop neder: 1º, dat de schatkist het bedrag van ruim 1 miljoen, uit het oogpunt van den finantiëlen toestand, niet kan missen. Hij treedt in een overzigt van de finantiële becijferingen, zoowel wat het moederland als de kolonien betreft, waarvan de slotsom is, dat hij wil amortisatie van schuld, doch niet uit toevallige baten, maar als een vasten stelregel. Uit den aard der zaak bestidit hij de schoone finantiële schilderijen, welke gepakt zijn, zoolang wij van de Oostindische baten afhankelijk zijn. Hij deelt ook de klage niet over ongelijmatige verdeling van lasten, evenmin als de declamatie over vrijheid van arbeiden productieve kracht der Nieu, waaraan ons accijnsstelsel hinderlijk zou zijn. Doet het toegeven aan die stellingen zal men van stap tot stap verder moeten gaan, vooral ook omdat hij het afkeu, dat de verhouding tusschen directe en indirecte belastingen nu gevoelig wordt verbroken. Hij vraagt of: gevolgen der afschaffing van den accijns op het gemaal zoo groot zullen zijn, dat hij over zijne bezwaren kalfeestappen? Neen, zegt hij, want, schoon de indirecte voordeelen van de afschaffing tot eene zekere hoogte willende aannemen (ofschoon overdrijving hier niet miskennen is), dan nog zullen de directe voordeelen er ongelijk worden genoten. Gogel heeft den spreker geleerd dat afschaffing niet tot verlichting leidt van hen die men er mede bevoordeelen wil. Gesteld al dat vanne aanneming van het ontwerp

verlichting het gevolg kan zijn, dan zal dit alleen het geval zijn op het platte land en niet in de steden. Ook het equivalent kan zijne goedkeuring niet wegdragen. De verhooging der opcenten zal de middenklasse zeer drukken. Hij had nog wel meerdere bezwaren tegen het ontwerp, maar hij zal het er thans bij laten, en hij zal uit volle overtuiging zijne stem uitbrengen, alleen met het oog op het algemeen belang en onverschillig over de gevolgtrekkingen, die men er uit afleidt.

De heer van Westerm heeft finantiële bezwaren tegen het ontwerp. Het hoofdstuk voor marine is met 2 miljoen verhoogd; hoofdstuk IV zal met f 16,000 vermeerderd worden; hoofdstuk X, oorlog (thans 18 miljoen bedragende), zal, gelijk uit de verklaringen des Ministers van Oorlog blijkt, uitgeput zijn. Nog is een ontwerp aangenomen tot verhooging van hoofdstuk V, en er zijn later nog meerdere uitgaven te wachten, bij voorbeeld voor de verbouwing van Lands localen enz. En wat wordt er niet nog gewacht in onze Oostindische bezittingen? Hoeveel zal daar niet nog gevorderd worden. Dat alles zal van belangrijken invloed zijn op de Oostindische baten. Hij vreest dat de tijd van amortisatie voorbij is, en dat die der rekorten zal aanbreken. Hij komt nu tot het ontwerp zelve. Hij is verbaasd over de groote bres in ons belastingstelsel geschoten en het heeft hem ook verwonderd dat de Regering de hand geleend heeft om dien hoeksteen van ons accijnsstelsel te helpen afbreken. Er zullen buitendien zeker nog meerdere voorstellen tot verdere afschaffing uit den boezem der Tweede Kamer komen. Ook de afschaffing zal niet baten, want de groote voordeelen zullen ten voordeele komen der bakkers en van den landbouwenden stand. Hij is overigens tegen het equivalent tot verhooging der opcenten. Hij wil het belastingstelsel tot een normalen toestand brengen en dus eerst de afschaffing der opcenten. Hij had de Regering zoo gaarne op het pad gevolgd in het eerste voorstel bij de aanbidding der begroting betreden. Dat voorstel tot wegneming van opcenten op het gemaal heeft hij met genoegen gezien. Nu is de Regering in eene andere rigting getreden, en hij zal dus tegen de wet stemmen.

De heer Tonckens is tegen de wet. Hij voorziet geene merkbare verlichting der arbeidende klasse. Hij ontwikkelt daarna een aantal gelijkkluidende bezwaren als ook door de bestrijders in de andere Kamer zijn bijgebragt.

De heer Martens van Sevenhoven is op onderscheidene gronden tegen de voordragt, welke hij in het breede ontwikkelt. Vooral schijnt de vrees bij hem te bestaan, dat het bij deze afschaffing niet zal blijven, maar dat men nog meer zal afschaffen. Hij hecht meer aan vermindering van schuld, dan aan afschaffing van lasten.

De heer Sichterman van de Brake behandelt twee vragen: 1º, of het goed is nu in deze omstandigheden belastingen af te schaffen, en 2º, of het goed is dat deze accijns nu worde afgeschaft. Ten aanzien der eerste vraag is hij geruststellend, doordien de Regering zelve het voorstel doet, die toch zeker de finantiën van den Staat niet ondoordacht in de waagschaal zal stellen. Maar, bij dat vertrouwen op de Regering, slaat hij ook het oog op hare verantwoordelijkheid. Wat de tweede vraag betreft, of deze accijns de voorkeur tot afschaffing verdient, stelt hij op den voorgegrond dat de afschaffing geene merkbare verlichting zal aanbrengen en, in allen geval, geen effect zal sorteren, zoolang die accijns ook niet overal in de gemeenten zal zijn afgeschaft. En ook daarin vindt hij groot bezwaar, daarbij tevens aanvoerende dat de accijns onmerkbaar is, en de afschaffing geen invloed op den prijs zal hebben. Hij ontwikkelt daarna zijne bezwaren tegen het equivalent. Hij is ook niet onbeducht voor een hoofdelijken omslag of income-tax. Om al deze redenen, die spreker meer of min breedvoerig ontwikkelt, zal hij stemmen tegen deze wet, onverschillig of men hem impopulariteit tegenwerpe.

Daar het uur te ver verstreken is, wordt de voortzetting der beraadslagingen bepaald op morgen ochtend ten 11 ure.

De zitting is tot dien tijd gescheiden.

's GRAVENHAGE den 11 juli.

Staten-Generaal.

EERSTE KAMER. — Zitting van woensdag 11 juli.

De commissie voor de verzoekschriften heeft rapport uitgebragt op eene adstructie tot het adres van de heeren Wijnhoff en Zoon, suikerraffinadeurs te Amsterdam. — Nederlegging ter griffie.

Aan de orde van den dag is de voortzetting der beraadslagingen over het ontwerp van wet tot afschaffing van den accijns op het gemaal.

De heer Insinger bestrijdt het ontwerp, omdat hij slechts afschaffing van lasten wil in zoo ver er renten bespaard zijn, omdat hij deze belasting de voorkeur niet geeft om afgeschaft te worden en omdat hij zich niet met de voorgedragen equivalenten kan vereenigen.

De heer Bosman acht de afschaffing ontijdig bij den tegenwoordigen politieken toestand van Europa, en ook uit hoofde van het offer dat van de schatkist gevorderd wordt. Hij ziet overigens eene belasting op de inkomsten in het verschiep en is ook van oordeel, dat van de Oostindische baten te veel geveerd wordt. Hij kan niet medewerken tot afschaffing van een der meest productiefste indirecte belastingen, en hij is dus tegen het ontwerp.

De heer Borski heeft eveneens bezwaren van finantiëlen aard tegen het ontwerp; hij heeft altoos den accijns op het gemaal als een der beste middelen van ons belastingstelsel beschouwd; hij wil geene verdere afschaffing van belasting, dan voor zoo ver er rente bespaard wordt. Hij refereert zich overigens aan het verslag der Eerste Kamer. (De zitting duurt voort.)

Uit het verslag der commissie van rapporteurs over het wetsontwerp tot verhooging van het minimum der opbrengst van den accijns op de suiker blijkt, dat het oordeel zeer verschillend is geweest, hetwelk over deze voordragt der Regering in de afdeelingen der Eerste Kamer is geveld. Terwijl vele leden met kracht hunne bezwaren deden gelden, die zij tegen de voorgestelde verhooging koesterden, hebben vele andere leden gemeend, dat het stelsel der Regering het juiste was en op goede grondslagen rustte.

Bijde overweging van het wetsontwerp, tot afschaffing van het tonnegeld der zeeschepen en houdende bepalingen omtrent het meten derzelfde, in de afdeelingen der Eerste

ANST. PROEF... 23. 26 } holding

